

El centre

Ds, 4/07/2020 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

Es fa un silenci intens i interrogant. Alguns et miren com si haguessis dit un enigma indesxifrabre; altres no mostren cap reacció, potser mai havien sentit el que has dit fa uns instants; però vaig entendre les teves paraules i les arrels que les nodrien. Feia uns dos anys que et van batejar per Pasqua a la catedral en aquell nombrós grup de catecúmens. Feia un any que t'havies llicenciat en físiques i al cap de pocs dies te n'anaves a Alemanya per tres mesos.

Què ha dit l'Andrea? "El centre de la meva vida ara és Jesucrist."

Com ho ha dit l'Andrea? De manera senzilla, autèntica, gens acadèmica.

Per què ho ha dit l'Andrea? Perquè és la seva veritat. "Perquè soc una persona molt clara, i perquè el Ramon m'ha preguntat."

Tots intentaven explicar el valor més important que viuen en aquests moments, i és clar, ella ara és el que viu com a valor primordial, o més ben dit, com l'amor essencial. "El centre de la meva vida és Jesucrist."

En aquests moments estàs explicant el sentit de les teves paraules. "El centre de la meva vida és Jesucrist". Fas una comparació, més aviat matemàtica, pròpia d'una científica. Parles d'un cercle, del centre i de tots els punts equidistants que componen la rodona. Dius que el centre no elimina cap dels punts de la circumferència, no intentes negar-los (que interessant, Andrea!).

Cada punt té el seu valor, la seva identitat, la seva missió. I és indispensable la seva existència. El centre es comunica amb el radi a cada punt i a tots. "El centre de la meva vida és Jesucrist; quan el vaig conèixer me'n vaig adonar i ara és el que visc. Ho entenc no com un tema complex ni menys encara geomètric, sinó com una qüestió de vida, és a dir, d'amor, que per a mi connecta i il·lumina tots els altres valors."